

ønske sig med Hensyn til en Beskatning af Formuen. Man undgaar netop derigennem Vanskelighederne og de mindre heldige Sider ved Formueskatten. Der er nu ganske vist fra det ærede Mindretal, for hvilket det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) var Ordfører, fremkommet en Henstilling i Betænkningen og ligeledes her i Salen om at gaa en anden Vej, saaledes at Valget ikke kom til at staa mellem en Formueskat og en Kapitalindkomstskat, men at der blev Spørgsmaal om en Formueskat, modificeret paa den af det ærede Medlem nærmere angivne Maade. Det skulde da være saaledes, at man vel satte de faste Ejendomme til Formueskat, men gav Ejeren Ret til i selve Skatten at fradrage den Hartkornskat eller Bygningsafgift, som han for det foregaaende Aar har svaret til Staten. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Tanke — den kan jo altid senere blive drøftet — men jeg vil dog straks sige, at jeg tror ikke, at den Vej, man her har anvist, er farbar. Der kan jo gøres principielle Indvendinger derimod, bl. a. den, at Gammelskatten ikke er Skat for hele sit Beløb, men kun delvis, medens den for den større Del er en Grundbyrde. Derved skal jeg nu ikke dvæle, men hvad det her kommer an paa, er for det første, at man saa gaar hen og deler Formuen. Vi have jo i Formueskatten ikke opstillet en Beskatning af Bruttoformuen, men af Nettoformuen, og nu vil man dele Nettoformuen saaledes, at en Del deraf falder paa den faste Ejendom, og den øvrige Del falder paa den resterende Del af Formuen. Jeg tror ikke, at det vil være let at gennemføre. Dernæst er Bygningsafgiften saa høj i Forhold til Formueskatten, at man aldeles sikkert vil komme til, at Formueskatten aldrig rammer de Bygninger eller faste Ejendomme, hvorpaa der hviler Bygningsafgift, de være nok saa luksuøst byggede eller udstyrede. De eneste Ejendomme af denne Kategori, der ville blive ramte af Formueskatten, ere de, der ved særlig Hjemmel ere blevne undtagne for Bygningsafgift, uagtet de efter Lovgivningens almindelige Regler skulde svare den, saadanne Bygninger som Forsamlingshuse og Ejendomme i Købstæderne med mindre Lejligheder. Saadanne Ejendomme ville blive ramte af Formueskatten, men det er selvfølgelig noget, man ikke vil gaa til. Jeg fremhæver det kun, men det er selvfølgelig en Mangel ved Systemet, hvorpaa der kan raades Bod. Jeg gentager, at ellers vilde Bygninger, hvorpaa der hviler

Bygningsafgift, ikke blive ramte af Formueskatten. Tilbage blive saa Ejendomme paa Landet, der ikke bære Bygningsafgift, fordi der hører Jord til, altsaa Landejendomme. Der vil man ganske vist i enkelte Tilfælde efter dette System kunne faa en Formueskat af den overflødige Værdi i disse Ejendomme, men jeg skal gøre opmærksom paa, at man vil komme meget højt op. Forholdet er det, at Hartkornsskatten, Gammelskatten og Ligningsskatten tilsammen ere 17 Kr. 41 Øre pr. Td. Hartkorn. Der vil da til Skat af 1 Td. Hartkorn kunne komme til at svare en Ejendomsværdi af 58,000 Kr. naar Formueskatten er $\frac{3}{10}$ p. m. Altsaa den Skat, der er paa 1 Td. Hartkorn vil kunne bære en Ejendomsværdi af 58,000 Kr., vel at mærke naar Ejendommen ikke er behæftet, men er den behæftet for Halvdelen, kommer man op til 116,000 Kr. Det vil altsaa let ses, at hvad man kommer til ad den Vej, er kun at ramme rene Undtagelser af faste Ejendomme paa Landet, og for at ramme dem skal man have den overordentlig store Ulejlighed, der er forbunden med at paalægge alle faste Ejendomme Formueskat og endogsaa sondre Formueskatten særlig ud fra de faste Ejendomme hele Landet over. Jeg tror altsaa, at denne Vej ikke er farbar, men den kan altid komme under nærmere Overvejelse. For mig er der kun Valget mellem at tage en Formueskat efter Regeringens Forslag eller en Kapitalindkomstskat efter Landstingets Forslag, og som Valget staa her, vil jeg meget anbefale, at man vælger Kapitalindkomstskatten.

Det næste Punkt, som har nogen Betydning, er jo Selvangivelsen og Reglerne derom i det foreliggende Forslag. Den ærede Ordfører talte om en Selvangivelsespligt, altsaa en Forpligtelse til at gøre Selvangivelse. Saaledes var Sagen stillet efter Regeringsforslaget, og saaledes har Tinget her vedtaget den i alt væsentligt, og det er det, man nu vil vende tilbage til. Imidlertid har der jo i Virkeligheden aldrig i Regeringsforslaget eller i det senere Folketingsforslag været Tale om en Forpligtelse i Ordets strengeste Forstand, thi det var ikke nogen Forpligtelse, hvis Opfyldelse kunde fremtvinges. Man har aldrig villet gaa til f. Eks. at opstille en saadan Regel som den, at enhver skulde gøre Selvangivelse angaaende sin Indtægt og at fastsætte en Tvangsmulkt, hvis den ikke fandt Sted. Derimod har der været en Opfordring til at gøre Selvangivelse, som efter Regeringsforslaget og Folketingets Forslag